

МАРВАРИД
МАРФИЛОНИМ

5103/0007 14. 11 192020.

9/3
2/10
10/10
11
-50000
31 10 2019

1

50000

12/69/3

86/134/
N 25

МАРВАРИД МАРҒИЛОНИМ

Тўплам

«ФАРҒОНА» нашриёти

2007 йил

Республика Маънавият тарғибот
маркази Фарғона вилоят бўлими
ҳомийлигида чоп этилди.

МАРВАРИД МАРҒИЛОНИМ

Тўплам

«ФАРҒОНА» нашриёти – 2007 й. – 64 б.

Қўлингиздаги ушбу мухтасар китоб Шарқнинг
гавҳари, дурдонаси ҳисобланмиш кўҳна ва гўзал
Марғилоннинг 2000 йиллик тўйу таваллудига
Фарғона ижодкорларининг нафис тухфасидир.

©«ФАРҒОНА» нашриёти – 2007 й.

Йўлдош СУЛАЙМОН

МАРҒИЛОННИНГ ДИЛУ ЖОНИ

Марғилоннинг дилу жони, эй хушрўй қизи,
Ҳаёнгиз ҳам, сўзингиз ҳам бўлакча ўзи!
Чехрангизни соғинаман юрак эзилиб,
Не оҳанглар ич-ичимдан ўтар сизилиб!
Шоҳимардон тоғларининг ҳавоси Сизда,
Ўйинқароқ ҳаёлимнинг даъвоси Сизда,
Муҳаббатнинг аллаловчи навоси Сизда,
Марду-майдон мажнунликнинг равоси Сизда!
Суйдирасиз, куйдирасиз, айтинг, надансиз!?
Нурли ҳаёл, нурли нигоҳ, нурли бадансиз!
Ҳушим кетиб термулибман яноғингизга,
Насиб этса бош қўяман оёғингизга!
Сиздан келар тонгнинг оппоқ-оппоқ хушбўйи,
Вужудимда оқиб турар муҳаббат куйи!
Гўзалликда Ойсиз, Кунсиз, Марғилон қизи,
Ошиқ Йўлдош қўли Сизга етарми ўзи?!

МАРҒИЛОНЛИК ДИЛРАБОЛАР

Марғилонлик дилраболар офатихондир,
Нигоҳларин бир ўзи ҳам роҳатихондир.
Эй, гўзаллик, майли ўзинг ёндирсанг ёндир,
Марғилоннинг шўх қизлари жонимга жондир.
Учрашсангиз ерга қараб туриши яхши,
Ифбат тўла, ҳаё тўла юриши яхши,
Ҳоли қолса ширин ҳаёл суриши яхши,
Муҳаббату вафони хуш кўриши яхши!
Худди мумдай эритишар сўзлашса агар,
Мажнун қилиб қўяр Сизни кўзлашса агар.
Ихтиёрий қул бўласиз юзлашса агар,
Қочгани жой тополмайсиз тузлашса агар!
Марғилоннинг оқ қушлари, оппоқ қушлари,
Сизлардадир ошиқларнинг эсу хушлари.
Билолмаслар Сиз ўнгими ёки тушлари,
Йўлдош каби доғда қолар хиёл бошлари!

МАРҒИЛОН

Назокату нафосатдан яралган,
Ипак шаҳри дея довруқ тараган,
Ўз сўзида мардонавор туролган,
Бир гўша бор – Марғилон бу, Марғилон!

Бурҳониддин Марғиноний пир эрур,
Ҳадислари, ҳикматлари дур эрур.
Ҳар суҳани жаннатга йўл кўрсатган,
Инсон қалбин ёритгучи нур эрур.
Жаннатмакон Марғилон бу, Марғилон!

Юсуф қизиқ қаҳқаҳасин янгратаган,
Маъмуржонни булбул қилиб сайратган,
Уста Олим доврўғини таратган,
Санъат шаҳри Марғилон бу, Марғилон!

Ҳар бир куни ижодга эш юмушдир,
Келажакка шахдам-шахдам юришдир,
Ҳар бир қизи бамисоли Кумушдир,
Ширинзабон Марғилон бу, Марғилон!

Марғилоним, дунё тургунча тургил
Яна неча минглаб йилларни кўргил.
Истиклолинг сенга бахту шахд берди,
Уфқларга боқиб қулочинг кергил!
Бунёдкорим, жон ичра жон Марғилон!

МАРҒИЛОНСОЙ БЎЙЛАРИДА

Марғилонсой бўйларида сўлим сайҳон,
Қизларининг сочи сумбул, бўйи райҳон,
Бўлар-бўлмас гап ташласанг, гап айтмасам,
Ўйлаб гапир, бўйлаб гапир, дўсти нодон.

Марғилонсой бўйларида чинори бор,
Қизларининг чароси бор, хумори бор.
Ўзин билиб ўрин топган ой дейдилар,
Ой қизларнинг чинор бўйли чин ёри бор.

Марғилонсой бўйларида гашти бўлак,
Сой сувининг феъли бўлак, шашти бўлак.
Сой сувига бўйлагандай бўйлар бўлсанг,
Ёр кўнглининг боғи бўлак, дашти бўлак.

Марғилонсой бўйларида шамол эсди,
Билиб-билмай айтганларинг кўксим эзди,
Бўйламадинг, ўйламадинг, дўсти нодон,
Ўйламасдан айтганларинг йўлим кесди.

Марғилонсой бўйларида йўлим тушди,
Ўтган кунлар сабоғига ўйим тушди.
Сой баҳона, Малика ҳам айтиб-айтиб,
Яхшиларга кўзим тушди, кўнглим тушди.

МАРҒИЛОНЛИК ГЎЗАЛ ХОНИМЛАР

Бу диёрда суҳбатижон суҳбат бўлади,
Тутимлари, удумлари зийнат бўлади,
Дуолари ижобату – ибрат бўлади,
Шундай яшар марғилонлик гўзал хонимлар.

Мукаррама бўлар бири қаддини ростлаб,
Юлдузхонга айланади қўшиқни бошлаб.
Сўз ўйини пайровига бир-бирини ташлаб,
Шундай яшар марғилонлик гўзал хонимлар.

Енг шимариб шеър ўқишни бошласа бири,
Бош эгади бу шаҳарнинг ҳар қандай пири.
Сен ҳам қани, навбатни ол, бир сайҳа уриб,
Шундай яшар марғилонлик гўзал хонимлар.

Сал ғаш ўтса, узрлари дўстона, азиз,
Момолардан қолган калом-саломи лазиз.
Эл ичинда, халқ ичинда бўлиб ёруғ юз,
Шундай яшар марғилонлик гўзал хонимлар.

Олималар сўзни тоблаб, пешлаб келади,
Солиҳалар бир-бирини хешлаб келади.
Бир-биридан сабоқ олиб, сабоқ беради,
Шундай яшар марғилонлик гўзал хонимлар.

Яшагайлар оқибатнинг калитин ушлаб,
Кам бўлмаслар кекса- ёшни сизлаб, олқишлаб,
Атлас тўқиб, атлас кийиб, дўстларни хушлаб,
Шундай яшар марғилонлик гўзал хонимлар.

Бу лаҳзалар Маликага бахт туйилади,
Ушбу юртда шижоату аҳд туғилади,
Илоҳиёт осмонидан ризқ қуйилади,
Шундай яшар марғилонлик гўзал хонимлар.

УВАЙСИЙ ҒАЗАЛИГА МУХАММАС

Ошиқлар дарди пинҳон айламакни маңдан ўрганди,
Атиргул барги алвон айламакни маңдин ўрганди,
Ки парвона фидо жон айламакни маңдан ўрганди,
Ки булбул нола, афғон айламакни маңдан ўрганди,
Вужудин шами сўзон айламакни маңдин ўрганди.

Кеча-кундуз аро қолдим, юзинг офтоб, сочингдур тун,
Даҳрда тўрт тамон чоғдим ҳаёлинга бўлиб тутқун.
Яна нарғиз кўзинг сўйдим баҳор айёмида дилхун,
Бориб саҳрога қон бағримдин изҳор айладим бир қун,
Фалак бағрин қизил қон айламакни маңдин ўрганди.

Маним дардим шароридур пойингда лолалар қулса,
Ҳаёлимга хазон тушган чаманда битта гул сўлса,
Ҳазин кўнглимни шод этмас фалак тоқида ой тўлса,
Шафақтун бўлгуси дил ёр меҳри ниҳон ўлса.
Само гулгуни домон айламакни маңдин ўрганди.

Диларо, деб жаҳон кездим, фиғоним ёнди сўзларда,
Йўлим дарёю тоғ тўсди, адаштим дашгу тузларда,
Дилим рангида қон кўрдим, соғинчинг қолди кўзларда,
Сани изларман андоқ ким, қуёш дийдоринг изларда,
Кезиб тун-кун шитобон айламакни маңдин ўрганди.

Кечар умринг, тутиб Анвар, муҳаббатда вафо расмин,
Қаронинга қўйиб асра Ширину Лайлининг рамзин,
Жаҳонда топмағай қадрин бузар ким ваъдаи измин,
Қаноат қилди Вайсий, топди дилдин гавҳари назмин,
Садаф ҳам дурри ғалтон айламакни маңдин ўрганди.

БУРҲОНИДДИН МАРҒИЛОНИЙ ДАҲОСИ

Тафаккур дунёси, дурри яктоси,
Ҳакнинг ҳидояси, сўнмас зиёси,
Шифоат хоҳимиз руҳул бақоси,
Бурҳониддин Марғилоний даҳоси,
Ислом оламининг мангу садоси.

Қуръону Каримнинг шавку сафоси,
Буюк «Ал- Ҳидоя» мадҳу маъвоси,
Жаннатий зотларнинг ҳур муддаоси,
Бурҳониддин Марғилоний даҳоси,
Ислом оламининг мангу садоси.

Асл ошиқларга дорил шифо бу,
Улуғ аждодлардин чин тўтиё бу,
Яратган эгамга чин иқтидо бу,
Бурҳониддин Марғилоний даҳоси,
Ислом оламининг мангу садоси.

Башарни бошлагай ҳидоят сари,
У дунё, бу дунё саодат сари,
Мангу етаклагай диёнат сари,
Бурҳониддин Марғилоний даҳоси,
Ислом оламининг мангу садоси.

Бу азиз, барҳаёт руҳлар фидоси,
Мустақил юртимнинг алп раҳнамоси,
Исмоил Маҳмуднинг шукру дуоси,
Бурҳониддин Марғилоний даҳоси,
Ислом олмининг мангу садоси.

МАРҒИЛОН

Хаёлни олади гўзал Марғилон,
Мурғ ва нон. Ризқли юрт ҳам нури иймон,
Ширин сўз, шакар сўз, новвот сўз бунда,
Салом-аликлардан ҳузур топар жон.

Марғилоний бобом! Ассалом дейман,
Дилимни ёритар нури «Ҳидоя»!
Покликка, ростликка, ҳақликка чорлаб,
Кўнгил юкларига бўларлар доя!

Яна Марғилонда – Ғавсул Аъзамдир,
Абдуқодир Жилоний ўз-ўз номлари.
Асли қабрлари Эрон заминда,
Бунда қондошлари, илдиз-қавмлари.

Шоҳимардон пирим-аларга ота,
Ҳусайний ўғлидан келган авлодлар.
Ғавсул Аъзам пирим шунчалар ҳаққи,
Йўқласангиз, даров топасиз хабар.

Марғилон! Увайсий момоннинг юрти,
Жаҳонга етгулик отинча - илм!
Сўзда, заковатда, шарму-ҳаёда,
Ҳамон берадилар эл-юртга таълим.

Марғилон! Саидлар, пошшолар юрти,
Бунда макон топган маним ҳам бобом,
У – маънавий бобом, дуоғўй бобом,
Эрта-кеч дилимда жаранглаган ном!

Марварид Марғилоним

Ҳамон дил тўрида Қиличхон тўра,
Отамга бизларни тилаб берган зот,
Қиличида гулни теракка улаб,
Чаман бино этиб, нақш этган ҳаёт.

Марғилон! Атласдай товланган гўша,
Қадамлари –санъат, яшамоқ – санъат,
Ҳар бир сўз – илмдир, ҳар салом – илм,
Нурдай тўкилади Ҳаққа муҳаббат!

БАТАН ТОНГИ

Ою юлдуз шуъла сочиб заминга,
Боқар экан ҳавас билан тун бўйи.
Ёйиб сепин тонг келар ҳам осмонга,
Чироғини қуёш ёқар кун бўйи.

Янграр муаззиннинг даъват овози,
Барча шошар оллоҳ ибодатига.
Масжидларда янграр бамдод намози,
Равнақ тилаб юртнинг саодатига.

Хурлик аҳли шошар тонгда юмушга,
Топай дея ризқу рўзин меҳнатдан.
Шукр айтар хур эл гўзал турмушга.
Озод бўлдик дея асрий зулматдан.

Алп чинорлар сафи юксак,виқорли,
Марғилонсой чопар олдга ишвали.
Қушлар нағмасида юртнинг узори,
Чуғурлашар турфа гўзал шевали.

Еллар гулнинг шохин аста сийпалаб.
Хушбўй хидин димоғига уфурар.
Ифоридан дилга хузурлар айлаб,
Ширин ҳисдан юрак тошиб-гупирар.

Тонг жамолин кўз-кўз қилмоқдан яйраб,
Субҳи осорини заминга очар.
Келинчакнинг юзи қаби чарақлаб,
Ҳижобидан чиқиб қуёш нур сочар.

Марварид Марғилоним

Яратур табиат шундай илоҳий,
Бир ҳайрат дилларга қилар ҳадия.
Кенг очиб китобин ал- Марғилоний,
Сочгани элига нури ҳидоя.

Пайғомлари келар умид мисоли,
Чалади энг буюк кунлар бонгини.
Мирзажон, Ватандир тонгнинг тимсоли,
Кўзга сурт,қадрла юртнинг тонгини.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Энахон СИДДИҚОВА

ДОСТОН

Марғилон бир сўзли лабзи ҳалол,
мард ва танги инсонлар юртидир.
Ислом Каримов

ФАХРИЯ

I

Боболар дуосин олиб турибсан,
Дунёни ҳайратга солиб турибсан,
Эркнинг осмонида балқиб турибсан,
Шарқнинг дурдонаси гавҳар Марғилон,
Ҳидоят йўлида сарвар Марғилон.

Фикҳда султонун шерларинг ҳаққи,
Пур Сиддиқ, мавлоно, пирларинг ҳаққи,
Шойи ипакларинг сирлари ҳаққи,
Шарқнинг дурдонаси гавҳар Марғилон,
Ҳидоят йўлида сарвар Марғилон.

Иймон дарёлари оққан элимсан,
Тангрининг раҳмати ёққан элимсан,
Ҳидоят маёғин ёққан элимсан,
Шарқнинг дурдонаси гавҳар Марғилон,
Ҳидоят йўлида сарвар Марғилон.

Ҳазрат Увайсийнинг дуоларида,
Рожий, Умидийнинг садоларида,
Яшайсан Машрабий хижоларида,
Шарқнинг дурдонаси гавҳар Марғилон,
Ҳидоят йўлида сарвар Марғилон.

Марварид Марғилоним

Ҳаққа муножоти етган жаннатим,
Ҳофизларнинг юрти, мумтоз санъатим,
Такаллуму лутфда нозик талъатим,
Шарқнинг дурдонаси гавҳар Марғилон,
Ҳидоят йўлида сарвар Марғилон.

Бошингдан кетмасин бахту саодат,
Юртим омонлиги энг олий неъмат,
Буюк мавкабингта тарих шаҳодат,
Шарқнинг дурдонаси гавҳар Марғилон,
Ҳидоят йўлида сарвар Марғилон.

II

Марғилоним оллоҳ қўллаб,
эркинг лайли наҳор бўлсин,
Икки минг ҳур баҳорларинг
мангута барқарор бўлсин.
Буюкларнинг хоки бордир
бу беҳишти тупроғингда,
Шу тупроғинг гарди дилга
бир оятдай тумор бўлсин.

Байроғингга ўпиб қадаб
қўяй жону жаҳонимни,
Шу тилагим кўнгиллари
ёритгучи шиор бўлсин.
Ҳидоят йўлинг иймоним,
ўзингсан баланд унвоним,
Манглайимда ярқираган
шу бахтим шону ор бўлсин.

Ипак бўлсин кийганларинг,
хурлик бўлсин кўрганларинг,
Ўғил-қизинг бағрингда шод,
Эрк деган ҳур чинор бўлсин.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Чўп қадасанг кўкарсин боғ,
бўлсин юзинг пахтангдай оқ,
Умидингни ниҳоллари
жаннатингга ифор бўлсин.

Улуғ йўлга чоғланганим,
Хидоятдан покланганим,
Огоҳ бўлки, ғанимлар кўп,
кўнгила уйинг бедор бўлсин.
Бурҳониддин Марғинович
руҳи поки қўллаган юрт,
Дуолари, пайғомлари
озод элга чопар бўлсин.

Гавҳари донам ўзингсан,
шоҳ байтим, айтар сўзимсан,
Эрк қуёши бошинг узра
чарақлаб хур балқар бўлсин.
Ипак юртим, шон-шавкатинг
жаҳон ичра токи абад,
Мангуликнинг буржидаги
эркингдай устивор бўлсин.

Марғилоним, муборақдур
қутлуғ тўйи таваллудинг,
Улуғ номинг муаррихлар
буюкликка ёзар бўлсин!

III

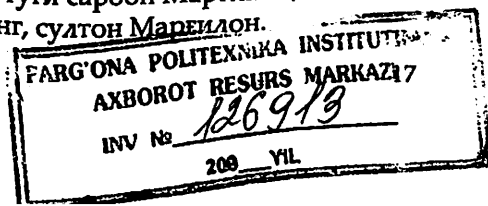
Тупроғинг пок жойнамоздир бошимни қўйдим,
Тарихингдан илохий бир ҳикматлар уқдим.
Юрагимга оқиб кирар бу нурлар қайдин?!
Бисмиллоҳ деб руҳимга мен бир чироқ ёқдим.
Қадим тарих рутбасига нарвон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон!

Буюк меъмор, наққош ўзинг парвардигорим,
Бир иймон устунинг бунда қурмишсан.
Нури ҳидоятга элни бошламоқ учун,
Улуғ Марғиноний каби фарзанд бермишсан.
Минг шукрки, эрк йўлида урфон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон!

Икки минг йил.., йўл босиб тарих кафтида,
Не –не қарвонларинг, элим, кетдилар беиз.
Тошлар қўйиб тариқатнинг иморатига,
Сенда манзил макон топди не пири азиз.
Дилида эрк шукухи, қўлда қуръон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон!

Субҳи содиқ тушимдан уйғотди хур садолар,
Манглайимни силади Марғиноний бобомлар.
-Иймону эркака ёрдир юртим, болам шукр қил,
Жаҳонга юз туттай , -деб қилди улуғ дуолар.
Аждодлар дуоси-ла озод кўрғон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон!

Тариқатлар сарварисан, буюкларнинг бешиги,
Жаннатларга очилган пок иймоннинг эшиги,
Пайғамбаримиз «Боқчам» деганлари бежизмас,
Шарифларнинг шарифисан, ҳидоятлар тузуги.
Юрагимнинг қаббасида туғи сарбон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон.

Дунёда сенинг каби баланд унвон йўқ, билдим.
Етти фалак буржида ипак карвон йўқ, билдим,
Ўзинг Макка, Мадинамсан, ўзинг каъбатуллоҳим,
Оламда ўзбек деган тоза иймон йўқ, билдим.
Эзгуликка элтучи улуг карвон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон!

Ҳар гардинг қадамжодир, азизу пирлар юрти,
Иймони бутлар юрти, фикҳда шерлар юрти.
Илоҳий сасларида минг авлиё, минг валий,
Ҳар ҳасида минг ҳикмат мўъжиза, сирлар юрти.
Орифларнинг саждагоҳи нури иймон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон!

Маърифат арконида туғи Марғилонийнинг,
Эзгуликка дастурдир фикҳи Марғилонийнинг.
Икки минг йиллар оша кетмас бўлиб келди у,
Юракларга мангу ёр руҳи Марғилонийнинг.
Марваридлар шодасида тоза маржон Марғилон,
Бегим Марғилоним ўзинг, султон Марғилон!

IV

*Марғилон Фаргона водийсининг марвариди, миллий
санъатимиз булоғи, ислом маданияти ўчоғидир.
Ислом Каримов.*

Икки минг не, абадият меҳвариди,
Элнинг дуолари, эркнинг гуҳарида,
Азал саркотибин ҳукми ёзарида,
Мангуликка турмоғи бор Марғилоннинг.

Ипак қилар оддий сўзни Марғилонлик,
Ипак қилар ҳатто бўзни Марғилонлик.
Баҳор қилар ҳатто кузни Марғилонлик,
Меҳру ишқдан арқоғи бор Марғилоннинг.

Нури ҳидоятли улуг баҳрлар каби,
Ўзанини топган боқий нахрлар каби.
Жаннатдаги ҳифзи анбар кавсарлар каби,
Абадият оқмоғи бор Марғилоннинг.
Ҳофизаси рўйи жаҳон Маъмиржоннинг,
Наволарга эшик очган Жўрахони.
Қадим санъат бешигидир ҳур унвони,
Булбуллари, сайроғи бор Марғилоннинг.

Эли ориф, кияр иймон либосини,
Ордан билинг дўпписининг жилосини.
Ҳамиятдан тиклар кўнғил биносини.
Ўчмас боқий чироғи бор Марғилоннинг.

Буюк юртим, жаннатларнинг андозаси,
Етти иқлим аро кетган овозаси.
Ўғил-қизи бекзода-ю, хонзодадир,
Хосиятли тупроғи бор Марғилоннинг.

Марғилон шахрининг 2000 йиллигига

Эрк шахрисан тангрим ёруғ пайғомида,
Бек шаҳарсан қўхна жаҳон айвонида,
Музаффарсан бугун хурлик арконида,
Озодликдай байроғи бор Марғилоннинг.

Боболари дунёларни уйғотгандир,
Юлдузлари самолари уйғотгандир,
Тупроғида улуғлар, пирлар ётгандир,
Ҳидоядай маёғи бор Марғилоннинг.

Қўш бешиклар тебратгайдир оналари,
Юлдузларни йўргаклагай доялари.
Дунёга кўрк,устун бўлгай болалари,
Буюклик қўнғироғи бор Марғилоннинг.

Муҳаббатнинг илоҳаси Кумушлари,
Нози ишқдир амиркони ковушлари,
Беҳишларнинг ифоридай товушлари,
Муҳаббатдан сабоғи бор Марғилоннинг.

Ўзбек рақсин гултожидир Мукаррама,
Тамарахон дунёни лол қилган палла,
Қўшиғига жўр бўлган дунё баралла,
Буюк санъат булоғи бор Марғилоннинг.

Илму маърифатда жаҳон айвони,
Марғиноний ўзбек миллатин шони.
Шарқнинг дурдонаси унинг унвони,
Дунё қадар довуғи бор Марғилоннинг.

Шараф берган исломият дунёсига,
Рўйи жаҳон ёришди-ку зиёсига,
Бир юрт йўқдир унинг шаъни, қиёсига,
Пок иймондан яроғи бор Марғилоннинг.

Бурҳониддин Марғилоний фикҳ сарвари,
Шундан Марғилонга тушмиш ҳақ назари,
Қўнгилларин уйғотди бани башарни,
Юрагида оллоҳи бор Марғилоннинг.

V

*Марғилон шоҳи ипак кони,
уста ҳунармандлар маконидир.
Ислом Каримов.*

Хуш лутфу булбулзабон,
Дилида оллоҳ, «Қуръон»,
Қўнглида эрқу иймон,
Миллатга шон Марғилон.

Олиму уламолар,
Ҳакиму ҳукамолар,
Фозилу фузалолар,
Салафидир Марғилон.

Назмда Жаҳон отин,
Ишқу эрқдир баёти,
Илму урфон ояти,
Илоҳий байт Марғилон.

«Сандиқул орифийн»,
Фикҳ илмин уммони,
Қўли кўксида доим,
Пири урфон Марғилон

Тиллари болу шакар,
Эли дўппидўз, мисгар,
Ипдан ипак йигирар
Чорхунардир Марғилон.

Араб, Эрону Юнон,
Матосига берган тан,
Боқиб ҳайратда қолган,
Рўйи жаҳон Марғилон.

Ўн икки дарвозаси,
Адрасин овозаси,
Ҳарир ипак толаси,
Гул андоза Марғилон.

VI

Вафо мерос сизга Момо ҳаводан,
Зийнатингиз иффат ила ҳаёдан,
Юрагингиз йўғрилгандир наводан,
Сиз илоҳа, сиз жаннатий, беҳиштлар,
Офтобойим насли гўзал Кумушлар.

Ипагидан нур олур моҳтоблар ҳам,
Элга кўркдир адрасу кимхоблар ҳам,
Дўпписида ишқ деган хитоблар жам.
Сиз илоҳа, сиз жаннатий, беҳиштлар,
Офтобойим насли гўзал Кумушлар.

Оқ юзлари ой билан нур талашган,
Зулфларини фаришталар талашган,
Шоҳи рўмол нозларига ярашган,
Сиз илоҳа, сиз жаннатий, беҳиштлар,
Офтобойим насли гўзал Кумушлар.

Лайли ишқингизни туморлар қилсин,
Ширин ҳаёлингиз ибодлар қилсин,
Фаранглар атиру ифорлар қилсин,
Сиз илоҳа, сиз жаннатий, беҳиштлар,
Офтобойим насли гўзал Кумушлар.

Сиз кирган эшикка чироқ қўяр бахт,
Ёстиғингиз тавоф қилар муҳаббат,
Фаришталар сизни қилар тиловат,
Сиз илоҳа, сиз жаннатий, беҳиштлар,
Офтобойим насли гўзал Кумушлар.

VII

*Бурҳониддин Марғиноний имом, қонуншунос бўлган,
ҳадисшунослик, билан шуғулланган. Қуръонни ёддан билган
ва тафсир қилган, ҳуқуқий билимларни тўплаб, уларни
яхлит фан тартибига келтирган, ўтқир тадқиқотчи, пок
художўй инсон, фан ва адабиётда тенгсиз юксак маҳоратли
ҳуқуқшунос, ёзувчи, шоир бўлган.*

Абдулхай Лакнавий..

Аллоҳ одамзотни яратган маҳал,
Марғилондан олган бир ҳовуч тупроқ.
Бу бир ривоятмас, афсонамас, боқ,
Айни ҳақиқатдир шубҳадан йироқ.

Шундан бу тупроқнинг зарраси олтин,
Шундан бу юрт ризвон, жаннатмакондир.
Шундан Марғилонлик зоти зурриёди
Эътиқодда собит, тоза иймондир.

Шундай буюк тангри қудрати,
Оламга юз тутди бу макон.
Киндик қони томиб кўз очди,
Фикҳ илмида соҳиби султон.

Шундан шарифларнинг шарифи,
Муқаддасдир ғишту ҳадлари.
Шундан дунё мард, орифлари,
Тавоф қилар пойи гардларин.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Соҳибкарам, соҳибҳидоят,
Савоб қасрин қургани ростдир.
Бу дунёни нури ҳидоят,
Ўзанига бургани ростдир.

Шундан азиз, зеру забардир,
Оят келар ҳар ҳас, япроқдан.
Бу тупроққа бошингни қўйсанг,
Покланасан фориғ гуноҳдан.

Бурмоқ учун ҳақнинг йўлига,
Тариқатга бурмоқ-чун қалбин.
Бу эл фарзандининг қўлига,
Қалам тутди азал котиби.

Имом Бурҳониддин бобомлар,
Ул илоҳий китоблар сирийн.
Ҳақдан олиб нурли дуолар,
Битдилар «Қуръон»нинг тафсирийн.

Муҳаддиси буюк Ислоннинг,
Тузди руҳоният тузутин.
Ҳидоятга эшиклар очди,
Имомларнинг улуғ бузрути.

Риёлардан қамашган дунё,
Очилди-ку ғафлатдан кўзи.
Алломалар тукқан бу маъво,
Олам аро ёришди юзи.

Иймонини пок сақлаган эл,
Юрагини нахрлаган эл.
Шони баланд бўлсин илоё
Эркни дилга мухрлаган эл.

Бунда ётган хазрати пирлар,
Авлиё-ю улуғ валийлар.
Қадамимиз кузатиб турар,
Бурҳониддин Марғилонийлар.

Кўз тикади бунда ҳар бири,
Шу юрт шаъни тоғталмасин деб.
Чиқмасин деб падаркушлари,
Элга қурол ўқталмасин деб.

Токи ўздин чиқмасин ғаним,
Кўз тутмасин бирон бир ёвуз.
Қаерликсан десалар қай кун,
Марғилонлик дейлик ёруғ юз.

Марғиноний, Фарғонийларнинг,
Бешигига қандлар сочганлар.
Фахр этинг бизнинг боболар,
Жаннатларга эшик очганлар.

Осмондаги фаришталар ҳам,
Беҳишт қайда энди билдилар.
Амиркони ковушлар кийган,
Пойидадир Кумушбибилар.

Бош қўярим - баланд арконим,
Кетсам агар бир кун фонийман.
Оллоҳ берган улуғ унвоним,
Мен ҳам битта Марғилонийман.

Армон қилса арзир шу тулрок,
Лойларидан йўғрилмаганлар.
Надоматга бош қўйса арзир,
Марғилонда туғилмаганлар.

Марғилон шахрининг 2000 йиллигига

Чин мартабанг поклик иймону,
Давлатинг ҳам пуриймон бўлсин.
Бошқасидан ғам ема, ҳақ бор,
Юртпарварлик ҳур унвон бўлсин.

Токи ғурур тожини безаб,
Турсин дилда номусу шонинг.
Ва топинмоқ учун бир азиз,
Бўлсин ҳазрати Марғилонинг!

VIII

*...Азиз тугроғимиздан ал-Бухорий, Аҳмад ал-Фаргоний,
Бурҳониддин Марғиноний каби улуг алломалар етишиб
чиққан. Биз улар билан фахрланамиз...*

Ислом Каримов.

Марғилонни кезсам ҳар субҳи содиқ,
Тарихдан сўзлайди ҳар ғишту ҳарсанг.
Тилга кирар қаддин ростлаб «Пурсиддик»,
Тилга кирар гумбазлари пуруҳанг.

Саслар бергай гарди Чиллахонанинг
Ҳар равоқ ўтмишдан қилгай ҳикоя.
Қўлларида давот, қаламу дафтар,
Хаёлга чўммишлар соҳиб «Ҳидоя».

Элни ҳидоятга бошламоқ учун,
Оллоҳим юборган илоҳий пайғом.
Тариқатнинг олий иморатига,
Муқаддас сўз ила қурганлар эҳром.

Оллоҳ номин зикр этиб дилга,
Сокин қадамжога қўяман оёқ.
Ўйга чўмиб етаклайди Пурсиддик,
Қўлларимга аста тутар шамчироқ.
Саждага бошимни қўяман илло,
26

Тавоф қилмоқ учун гарди изларин.
Муборак каломдан келар хушсадо,
Кўнглимни поклайди нурли сўзлари.

Қалбимга шулғалар киради шу тоб,
Рухим учар ҳақнинг баётларига,
- Ўқи,- деб қўлимга тутурлар китоб,
Тўкиламан иймон оятларига.

Муножот қиламан улў тангримга,
Юрагимга оқиб кира бошлар нур.
Дину диёнатни поклаган шуур,
Соҳиби ҳидоя сизга ташаккур!

Тариқатнинг боқий остонасини
Зиёрат этмоққа келганлар билинг.
Кўзингизга суртинг гардини илло,
Шундан бошланади истиқбол йўли.

Нурамасин иймон, меҳр устунлари,
Оллоҳ қўлла ўзинг эркнинг боғбонини.
Рухини шод этди улў боболарни,
Бошин омон қилгин юртнинг сарбонини.

I

Сукут ичра боқар Пур Сиддик,
Ҳар бир ғишти тенгдир эҳромга.
Бу ер жаннатийлар қадамжосидир,
Насабу номлари шоён оламга.

Ўтган қанча султону ғариб,
Кажрафтордан пиёда отлиғ.
Мухрлаган эзгуликка бот,
Қай бирини доно муаррих.

Тарихларнинг силсиласидан,
Соф асралди пок дину иймон.
Элга ваҳдат нуруни сочди,
Бурҳониддин - ул жаннатмакон.

Шул сабабдан боқийдир умри,
Фикҳ илмининг пири аркони.
Саодат тутиб ҳайрул-башарга
Ҳидоят йўлининг улўф сарбони.

II

Ривоятми, ҳақиқатми, бир ҳаққа аён,
Тушига кирди шогирдни ул соҳибкиром.
Иймони илоҳийла кўз очиб гирён,
Отига эрк бериб учди тонгу шом.

Елди Бухородан Марғилон томон,
Не сир зоҳир эрди шогирд руҳига.
Устозини йўқлаб соғинчи нолон,
Кўзи тушиб Гўраввалда қабр туғига.

-Боқий эрмас бу дунёда на шоҳу гадо,
Пирим савоб дарёсидан кечиб кетдилар.
Сукун ичра муридлари: ўлим ҳақ-деа,
-Жаннатмакон ҳақ эшигин очиб кетдилар.

Хужрасига бошин урди шогирди аъзам,
Кўзларига сурди йиғлаб китоб, кулоҳин.
Тавоф қилиб изларини ўпаркан сўнг дам,
Бир синоат, ажиб сирнинг бўлди гувоҳи.

Бир ишорат бордек гўё илк вароғида,
Сўзи якун топмай кетди Шайхул –ул олам.
«Ҳидоя»ни бўзлаб ўқиб пур нигоҳи-ла,
Шогирдига ёришгандек бу нурли олам.

Чоршанба кун бошланса гар эзгу амал, иш,
Хайрли бўлғуси,— деб ёзмиш устози.
Шогирдининг руҳига не сирлар зоҳир,
Қабри покин кучоқлаб оҳ урди ожиз.

-Устоз тирик, тирик устоз, дўстлар, ишонинг,
Чоршанба кун ўлгани рост бўлса агар.
Ҳақ бўлса борлиги магар хуршид-куёшнинг,
Ул зот ўлмаганлар, бу илоҳий асрор.

- Онҳазрат ўлгани фақат туш бўлган,
Руҳи ўзидамас оллоҳда эди.
У ҳақнинг ишқида хуш-беҳуш бўлган,
Ким кўмган билмайин гуноҳқор энди.

Йўқ эрса улуг зот ўз каломига,
Ўзининг оёғин узатармиди?!
Тангри ўзи суйган фозил бандасин,
Халқидан қарз қилиб кузатармиди?!

Оҳ тортиб юборди муриду муршид,
Ҳамма шу лутфга мусаллам эди.
Кошки, зоримизни эшитса хуршид,
Кўнгиллар дуодан муаззам эди.

Илоҳий эҳромдай суринди қабр,
Қўллар ҳали ғиштга етиб-етмасдан.
Кўзларидан чак-чак томарди абр,
Бу ориф кўнгиллар битта нафасда.

Султони орифин беҳоллик куйи,
«Ёсин»дан айтарди энг сўнгги руқн.
Сўнгги ғишт ё раб деб олинган бўйи,
Лаблар шивирида эди «туржаун».

Марғилон шахрининг 2000 йиллигига

Шу тарз тариқатнинг муаррихи пок,
Ёзиб тутатдилар «Ал-Ҳидоя»ни.
Балки синади ҳақ шогирдни бешак,
Улуғ қояларга суянч қояни.

* * *

Илоҳий қадамжо бил, болам сенга,
Оллоҳ қилди меҳру лутф- карам сенга.
Очилса жаннатнинг анбар эшиги,
Ул зот сабаб очилди ул олам сенга.
Омин! Оллоҳу Акбар!

* * *

*Миллий санъатимизга тамал тоши қўйган Марғилонлик
улуғ санъаткорларга бағишлайман.*

Ҳофизларнинг яловбардори,
Закийларнинг улуғ сардори,
Моҳир раққос, сўз санъаткори,
Усто эди қадру унвони,
Юсуфжон қизик Шакаржонни.

Кулгу эди ёруғ суврати,
Халқ қалбида улуғ сийрати,
Кичик кўнгил эди жаннати,
Усто эди қадру унвони,
Юсуфжон қизик Шакаржонни.

Катта ашуланинг пири устози,
Булбуллар жўр бўлар янграса сози.
Дилларни лол этган савти, овози,
Юраклар сел бўлди хонишларидан,
Болтабой ҳофизнинг ёнишларидан.

Марварид Марғилоним

Камтаринлик фазилати, бетакрор,
Беназир санъати элга мададкор.
Хаста кўнгилларни этган беғубор.
Маматбобо Саттор манзурнафас.
Сеҳрли овози гўзал, бекиёс.

«Ушшоқ»у, «Чоргоҳ»ни куйлаган чоғи,
Торига кўнарди булбул чаҳ-чаҳи,
Кўшиқ эди ёнар ўти, ўчоғи.
Элнинг олқишини кимки олади,
Санъат гулшанида мангу қолади.

Ҳофизлар мулкининг улуг сарбони,
Санъат гулзорининг соҳиб боғбони.
Уста ҳофиз ул Жўрахон Султони,
Элнинг булбул ўғли эди, сайроғи,
Унинг билан баланд санъат байроғи.

Буюк санъатини эъзозларди халқ,
Сеҳрли созига ошиқ эди Шарқ,
Жаннатига ноил қилган бўлсин ҳақ,
Эл қалбининг малҳами, рози эди,
Кўнгилларни уйғотган сози эди.

Довруқлари кетган эди дунёга,
Довудий овози эди зиёда,
Камтару пок эди одоб хаёда.
Дарё каби оқиб ўтди Маъмиржон,
Юракларга ёқиб ўтди Маъмиржон.

Улуг ҳофиз уста Олим Комилнинг,
Буюк санъат мактабидир таълими.
Дарға эди санъаткорлар олими.
Устод эди мартабаси, мақоми,
Кўнгилларни забт этиб «Шашмақом»и.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Дардларни аритар хушовоз эди,
Қорақўз турнадай хур парвоз эди,
Булбуллар сеҳрига жўровоз эди.
Устод эди мартабаси, мақоми,
Кўнгилларни забт этиб «Шашмақом»и.

Шарқнинг марвариди, гавҳар шодаси,
Кўшиқлари эди диллар бодаси.
Оҳанглари гўё эрк шаббодаси,
Санъатимиз кўшки Тамарахоним,
Муҳаббатнинг нақши Тамарахоним.

Рақснинг гултожи, шон кўнғироғи,
Ўзбек санъатининг чашми булоғи,
Маликаси эди, наво байроғи,
Санъат ила шараф шони баланд зотан,
Муқаррамахонимлари бўлган Ватан.

Эрку озодликнинг шарофатидан,
Мустақиллик нури ҳидоятидан,
Тангрим карами-ю, иноятидан.
Довруғи дунёга кетди санъатинг,
Марғилоним, абадийдир шавкатинг.

* * *

Иймондан тож кийдирди сийратинг Марғилоним,
Ҳидоят нурин сочди ҳикматинг Марғилоним!
Эзгуликка доя бўл яна минглаб асрлар,
Буюкликка пайғом бўл ҳазрати Марғилоним!

ҚЎҚОНДА ШЕЪР БИТИЛСА

Халқ сўзи бор - у ростдир,
Мозийлардан меросдир:
Қўқонда шеър битилса,
Марғилонда куйланар.
Марғилон оҳанглари,
Юракларга жойланар.

Марғилон оҳангларин,
Сехри бор, зиёси бор.
Қалбларни ром этгучи,
Кўзга тўтиёси бор.
Ҳазиний ҳикматлари,
Беназир неъматлари.
Мақомларга айланди.
Мадалининг созида.
Авжларда куйланди
Ҳофизлар овозида.

Жўрахон сохир нафас,
Маъмуржон-ла басма-бас,
Фурқатий «Сирғати»ни,
Хониш-ла масрур этди.
Санъатнинг қудратини,
Оламга манзур этди.

Чархиёна ҳажвлари
Завқиёна ҳазилаар.
Юсуф қизиқ тилида,
Қаҳқаҳа хандон бўлди,
Овозаси оламда
Машҳури жаҳон бўлди.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Икки қутлуғ хонамиз,
Қўркидир Фарғонамиз.
У Марғилон, Қўқондир,
Илдизи бир, сўзи бир.
Назму навога қондир,
Баёзи бир, сози бир.

Қўқонда шеър битилса,
Марғилонда қуйланур.

МАРҒИЛОНИМГА КЕЛИНГ
(қўшиқ)

Соғинсангиз садоқатни,
Муҳаббатни, фасоҳатни,
Саодатни, саховатни
Келинг бир Марғилонимга.

Саватларда ширмой нони,
Ҳаргиз эъзозда меҳмони,
Ипак кони, атлас кони
Келинг бир Марғилонимга.

Қизлари ҳур, малак бўлур,
Тиккани зар, палак бўлур,
Кўрсангиз, дил ҳалак бўлур
Келинг бир Марғилонимга.

Боболардан мерос юртим,
Ҳофизлар жўровоз юртим,
Эшон Ҳазратта хос юртим
Келинг бир Марғилонимга.

Авлиёлар ардоқлаган,
Марди юлдузни чоғлаган,
Зухро кўнглини боғлаган
Келинг бир Марғилонимга.

Марғилон шахрининг 2000 йиллигига

Муҳаббат ИБРОҲИМОВА.

МУҚАДДАС МАСКАНИМ

(Қасида)

Муқаддас масканим – онажон шахрим,
Сени юрагимдан асло қўймасман.
Ҳар сафар кўрганда очилур баҳрим,
Гўзал жамолингга боқиб тўймасман.

Хусну тароватинг бутун ўзгача,
Истиқлол туфайли яралди имкон.
Шу Она заминдан токи Ойгача,
Сенинг шарафингни куйлар, Марғилон!

Қанча шод бўлдилар боболар руҳи,
Буюк Марғиноний, Хўжажон Рожий.
Қалбларда муҳаббат, байрам шукуҳи,
Туйғулар келади дилдан илоҳий...

Боболарим менинг ардоқлаган юрт,
Шундай меҳмоннавоз ажиб ўлкасан.
Шундан сента ёрдир ҳам барака, қут,
Саховат онаси – сахий бекасан!

Санъат гулларига тўладир бағринг,
Улар Ўзбекистон жавоҳирлари.
Марғилон боғчам деб, кўтарган қадринг,
Элнинг алп келбатли баҳодирлари!

Не-не фарзандларинг улғайди Онам,
Заҳматкаш қўлларинг тутган бешиқда.
Аллалар сеҳрига чулғанди олам,
Орзулар яралди гўзал қўшиқда!..

Марварид Марғилоним

Увайсий момомга Онасан ўзинг,
Ғазаллар туғилган қучиб дунёни.
Қалбимга жо қилдим Марғилон сўзинг,
Кўзларимга бердинг нури-зиёни!

Сенинг қучоғингда туғилиб ўсдим,
Қамолотга ўзинг етказдинг Онам.
Ҳадсиз довулларга бағрингни тўсдинг,
Сен мен-чун бекиёс меҳри, яғонам!

Атласинг доврўғи оламга машҳур,
Ҳунарманд элимга яралди имкон.
Истиқлол бермоқда дилларга ҳузур,
Асл ипак шаҳри – жоним Марғилон!

Отам сени суйиб, ардоқлаб ўтди,
Қошоналар қурди сенга ипақдан.
Дунё китобига муҳрлаб кетди,
Муаззам номингни шаҳрим, юракдан.

Ҳар куни қўлларин дуога очар,
Ҳожи оналарим намозларида.
Элим деб, юртим деб, меҳрлар сочар,
Сен доим яшайсан эъзозларида!

Фарзандларинг сенинг олиму шоир,
Ғазаллар битади азиз номинга.
Икки минг ёшдасан, тўйингга доир,
Китоблар ёзилар эҳтироминга.

Марғилоним менинг – Онажон шаҳрим,
Киндик қоним инган улуғ Ватансан.
Сени кўрганимда очилур баҳрим,
Саждағоҳим ўзинг, жон ила тансан!

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Омонжон ҲОШИМОВ

МАРҒИЛОН ДИЛБАРИ

Марғилонда бор унинг бир хонаси,
Хонасида жон кечар жанонаси,
Учрашувга қўймай ўртар онаси,
Олибон чиқсин уни дугонаси,
Марғилон-эй, Марғилон-эй, Марғилон!

Соғиниб ширин тилин болим, дедим,
Ёлвориб деманг мени золим, дедим,
Ғунчалаб, гул чехраи олим, дедим,
Шукрким, сиз бахту иқболим, дедим,
Марғилон-эй, Марғилон-эй, Марғилон!

Марғилон дилбарлари ширинзабон,
«Лар»лари ларзон этур жисмим ниҳон,
Келдилару кетдилар деманг ҳамон,
Бир пари илҳомини излар Омон,
Марғилон-эй, Марғилон-эй, Марғилон!

МАРҒИЛОН

Чорсидек ҳовлисида,
Гуркираб ўсар санъат.
Игнаю-ипак билан,
Дунёга келар ҳайрат.

Дил сеҳрила яратган,
Дўкон атласни кўринг.
Товус қилар қизлари,
Ҳою-ҳавасни кўринг.

Келинг, кўринг, тан беринг,
Мен айтгандай бўлади:
Ҳар битга эшигидан
Кумуш чиқиб келади.

Тулки бўлиб қайтмаган,
Совчиларнинг бирови.
Бўлсангиз ярашади
Марғилоннинг куёви.

ЖАННАТМАКОН МАРҒИЛОН

Асал томиб сўзимдан
Мадҳингга битай дoston.
Айланайин ўзингдан –
Жонимга жон Марғилон.

Бобо юртим ўзингсан,
Ибо юртим ўзингсан,
Ҳаё томар юзингдан –
Номус, иймон Марғилон.

Бурҳониддин бобомиз
Ва Увайсий момомиз,
Рожийнинг ўрни тенгсиз –
Илмга кон Марғилон.

Маъмуржоннинг овози,
Машҳурдир Ақий сози,
Қўқда юлдуз парвози –
Санъатмакон Марғилон.

Қизларинг кийса атлас
Ер юзи қилар ҳавас,
Кулгуларинг беғараз –
Жаннатмакон Марғилон.

Кумушларинг бор бўлсин,
Отабеклар ёр бўлсин,
Оллоҳ мададкор бўлсин –
Чин мусулмон Марғилон.

Асал томиб сўзимдан
Мадҳингга битай дoston.
Айланайин ўзингдан –
Жонимга жон Марғилон.

МАРҒИЛОННИНГ ҚИЗЛАРИ

(Ўлимга насиҳат)

Келиб қолса мавриди, сулувларга қараб ўт,
Беҳиштнинг боғи эрур ул ишва-ю нозлари,
Охумисол кўзларда ёниб туради бир ўт,
Сурма қўймай юрмайди Марғилоннинг қизлари.

Ҳаммаси ёппа чевар, бозорни ҳам билади,
Ҳаром лўқма емаслар, ҳазарни ҳам билади.
Ёмон боқма, бир чимдим озорни ҳам билади,
Сурма қўймай юрмайди Марғилоннинг қизлари.

Амиркон кавуш-махси, ҳам дўппи кияр бари,
Қўлларида обдаста, ибратли ёш-қари.
Саломлашмай ўтмайди, оширмай берсам таъриф,
Сурма қўймай юрмайди Марғилоннинг қизлари.

Зайнабларга эрк бериб қўймаса агар беклар,
Отабеклар юзига тарс ёпилмас эшиклар.
Бахтсизликни қўймагин Кумушбибига юклаб,
Сурма қўймай юрмайди Марғилоннинг қизлари.

Қирғоқ кўриб бўзин ол, она кўриб қизин ол,
Ёқиб қолсанг мабодо, муҳаббатин сезиб ол.
Юрагинга бир умр, садоқатни ёзиб ол,
Сурма қўймай юрмайди Марғилоннинг қизлари.

МАРҒИЛОН

Марғилонлик бек ойимлар,
Кумушой-ю, гулойимлар.
Лар-лар деган сўзингизга,
Ҳавасим бор мулойимлар.

Офтоб ойим юзи қани,
Кумуш ойдек қизи қани.
Тошкент қизин мақтай десам,
Зайнаби куйдирди мани.

Куёш билан юзлашасиз,
Булбул билан сўзлашасиз.
Ошиғингиз мингта бўлса,
Гуллар каби нозланасиз.

Юзларингиз ойдек тиниқ,
Юрагингиз ишққа тўлиқ.
Қайрилиб бир боқмасангиз,
Ай, дилгинам бўлар синиқ.

Марғилоннинг йўлаклари,
Ой юзли ой малаклари.
Шоир кўнгли битта бўлса,
Мингдан ортиқ тилаклари.

Ҳар бирингиз бегингиз бор,
Жуфти ҳалол тенгингиз бор.
Ҳовлингиз тор бўлса ҳамки,
Юрак деган кенгингиз бор.

МАРҒИЛОН МАДҲИЯСИ

Юртбошимиз эъзозлаган гўзал шаҳрим Марғилон,
Сен қадим юрт, кўҳна диёр, бу кун яна навқирон,
Олам аро машҳур замин, лол қолур сенга жаҳон,
Иқболингни истиқлолдан топдинг бу кун, Марғилон!
Икки минг ёшинг муборақ,
Тўй муборақ, Марғилон!

Марғилоний меъросига тан берур кўҳна жаҳон,
Аждодларнинг руҳи шоддир, кўриб элин ҳур замон,
Авлодлари зукко эрур, оқилу ҳам билимдон
Мустақиллик шарофати ила тилларда дoston
Икки минг ёшинг муборақ,
Тўй муборақ, Марғилон!

Бу рўйи замин аро, дурдонаси Марғилон,
Таърифингга сўзлар ожиз, кошонасан, Марғилон!
Ҳунармандлар юртисан сен, санъаткорлар маскани,
Ғазалхонлар гулшанисан, афсонасан Марғилон,
Икки минг ёшинг муборақ,
Тўй муборақ, Марғилон!

Етти иқлим гавҳарисан, нурхонасан, Марғилон,
Кўҳна олам аро ўзинг, яқдонасан, Марғилон.
Сен буюк ипак йўлига солдинг атлас поёндоз,
Хуш табиат аҳли одат, пирхонасан, Марғилон!
Икки минг ёшинг муборақ,
Тўй муборақ, Марғилон!

Жўрахону Маъмуржонлар қўшиғи ҳамон дилда,
Увайсийнинг ғазаллари жо бўлмишдир кўнгилда,
Юсуф қизик мероси бу - мудом янграб қаҳқаҳа,
Марғилоним, санъатда сен, бетакрору, ягона,
Икки минг ёшинг муборақ,
Тўй муборақ, Марғилон!

**«СОҲИБИ ҲИДОЯ»
БУРҲОНИДДИН МАРҒИНОНИЙ**

Абу Бакр қонидан,
Қорахоний шонидан,
Яратмиш уни Худо,
Туркистон иймонидан.

Фарғонадан чиқиб ул,
Илм сари топди йўл.
Неча шаҳарлар аро,
Қирқ устодга берди қўл.

Шу ерлик йигит ажаб,
Ўқитди форсу араб.
Шарҳ айлади «Қуръон»ни,
Ҳофизасига қараб.

Ҳадислар ҳам бўлди ёд,
Шеър ҳам айлади ижод.
Дин боғини илм ила,
Сугориб қилди обод.

Дину миллат ғамин еб,
Берди шариятта зеб,
Таҳсин айтди уламо,
«Соҳиби Ҳидоя» деб.

Ўзи биру қабри кўп,
Уларда гуллар тўп-тўп.
Чин инсон бўлай десанг,
Мозори тупроғин ўп.

Ўлмас чиқса-да жони,
Боқийдир шавкат, шони.
Тирик сақлайди номин,
Қолдирган илм-урфони.

Риштон гулистонидан,
Марғилоннинг ёнидан,
Худо яратмиш уни,
Туркистон иймонидан.

МАРҒИЛОН ШАҲНИГА

Боғлар ифорин сочиб, тўрт фасл гўзалдурсан,
Бағрингда бўй таратар баҳорнинг хуш чечаги.
Дунёни лол қолдирган куйдирсан, ғазалдирсан,
Тўйинг муборақ бўлсин водийнинг келинчаги.

Маърифат конидурсан офтоб жамолинг билан,
Юксакдадур овозинг, меҳринг осмон тоқидин.
Тунни кундуз этарсан нурли камолинг билан,
Мангу ўчмас машъала фарзандинг Бурҳонниддин.

Бел боғлаб меҳнаткаш халқ хунар ила илмга,
Мана неча асрдир Фарғонанинг фаҳрисан.
Таърифинг бостон бўлиб, кетмиш етти иқлимга,
Ипак йўлин устида, Шарқда ипак шаҳрисан.

Сўнмас сенинг шухратинг санъат кошонасида,
Токи бор ўғил-қизинг, бор сенинг мингта жонинг.
Жон фидо ҳофизларининг оташин нафасида,
Куйлар сени она деб Жўрахон, Маъмуржонинг.

Омон бўл, қутлуғ шаҳар тонг қўйнида нур сочиб,
Дарёдурсан тўлқини юксак тоғлар бошидан.
Мардона бормоқдасан келажакка юз очиб,
Ярқираб турар бахтинг истиклол Куёшидан...

ФАРҶОНА ГАВҲАРИ

Жаннатнинг парчаси сенсан Марғилон,
Барака дарчаси сенсан Марғилон.
Тарихинг қадамдир асрлар оша,
Ашъорлар битайин сенга яраша.
Ватаним бағрида омон бўл ҳар он
Фарғона гавҳари ўзинг Марғилон.

Тупроғинг мисоли дуру хазина,
Инсонлари аҳил, бўлмайди гина.
Узум, олма, беҳилари мўл ҳосил
Хурмон, гилослари пишади хил-хил
Қут-барака ила тўкин дастурхон,
Фарғона гавҳари ўзинг, Марғилон.

Юрмайди битга ҳам боласи бекор,
Меҳнатла ўтказар тунларни бедор.
Меҳнат-пешонамга битилган бахт деб,
Меҳнатдан келади илтиндан тахт деб,
Тиним билмас сенда ҳар қандай инсон
Фарғона гавҳари ўзинг, Марғилон.

Дўппиларинг соғлиқ келтирар бошга
Ярашади кийган қарию ёшга
Чопонларинг, атласларинг товланар
Бир кўрган «кийсам» деб кўзлари ёнар.
Қунлар келар, қарант, зап дориломон
Фарғона гавҳари ўзинг, Марғилон.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Нуроний оталар қўли дуода,
Оналар алласи майин навода.
Ҳар қандай офатлар четлаб ўтади,
Момолар Оллоҳдан тинчлик кутади.
Бу шаҳарда барча мўмин-мусулмон,
Фарғона гавҳари ўзинг, Марғилон.

Жаҳон Отинлари ёзарлар ғазал,
Марғилон қизлари гўзалдир азал.
Кумушбибилари тўқирлар адрас,
Бутун жаҳон кўриб қилади ҳавас.
Еттидан то етмишгача ғазалхон,
Фарғона гавҳари ўзинг, Марғилон.

Меҳмон кутиб чарчоқ нима билмаслар,
Машаққатга сира парво қилмаслар.
Ҳар кўчада байрам тўю томоша,
Марғилоним яша, минг аср оша!
Жондек азиз кўрар сени Ҳавасхон,
Ватаним бағрида зумрад Марғилон!

Марварид Марғилоним

НИГОҲИЙ (Маъмуржон Умарчаев)

МАРҒИЛОНИМ

Шоиру шеърга макон, Марғилоним-Марғилон,
Қўшиғу куйларга кон, Марғилоним-Марғилон.

Меҳмондўст ва меҳрибон, доим уйида меҳмон,
Гўё очил дастурхон, Марғилоним-Марғилон.

Аллоҳим назар қилган, ҳидоятга йўлаган,
Қўлида доим Қуръон, Марғилоним-Марғилон.

Ғазали дардли, ишқий, Жаҳон Отин, Увайсий,
Баёзи тилда дoston, Марғилоним-Марғилон.

Санъаткорлар бешиги, Маъмуржоннинг қўшиғи,
Булбуловоз Жўрахон, Марғилоним-Марғилон.

Нигоҳидир чин ўғлинг, шифокору шоиринг,
Фидо айлар сенга жон, Марғилоним-Марғилон.

Марғилон шахрининг 2000 йиллигига

*Наргиза ОХУНОВА,
Зулфия номидаги давлат мукофоти совриндори.*

МАРҒИЛОН СОҒИНЧИ

Мени соғинтирди тошлоқ қўчалар,
Ажриқлар тўшалган маъюс остона.
Юлдуз санаганим ойдин кечалар,
Изтироб ўрлаган кўзларинг она.

Мени соғинтирди бойчечак атри,
Илк кўклам гуллаган оппоқ бодамлар.
Меҳру муҳаббати ўзидай ғариб,
Дунёни оқ рангда кўрган дадамлар.

Мени соғинтирди кўҳна дунёнинг,
Энг кўҳна осори – бу нафис ҳилқат.
Ўша Қодирийлар қон била битган,
«Ўткан кунлар»ида ўтган муҳаббат.

Мени соғинтирди кайвони бу эл,
Паҳса деворлардан меҳри уфурган.
Ҳаваслар кўзимдан кетганда кўчиб,
Кўнглим тош кентларни соғинмай қўйган.

Ҳамон соғинтирар ўйлар, қийноқлар,
Айрилиқ кўксимга нишин урган пайт.
Мени соғинарми момақаймоқлар,
Олис юрт – сен мени соғиндингми, айт...

*Нилуфар АБДУҒАНИЕВА,
Зулфия номидаги давлат мукофоти совриндори.*

* * *

Минг шукрлар айтайин,
Она халқим бахтидан.
Бобом Темур сўзидаги,
Шижоату шахтидан.
Пайғамбарим боғчам деб,
Эъзозида айлаган.
Мушки анбар ислари,
Нафасидан яралган.
Увайсий пок қадамин,
Ўпган азиз тупроғим.
Шохларида барг эмас,
Бахтлар унган япроғим.
Маъмуржону Жўрахон,
Созидаги алёрим.
Отабек кўнглидаги,
Кўксидаги ёр-ёрим.
Уста Олим дермишлар,
Доиранинг пирини.
Ечди ал- Марғилоний,
Фикҳ илмин сирини.
Ҳалол меҳнат рафтида,
Қадоқ бўлган қўллари.
Иймон, инсоф истайди,
Хатто орзу- ўйлари.
Олам аро таралар,
Танти халқнинг кулгуси.
Мавж уради қонида,
Она- Ватан туйғуси.
Икки минг ёш муборак,
Гўзал шахрим - эй Она.
Биз фарзандавр қамоли,
Тўйларинга тўёна!

МАРҒИЛОН

Мозийдан ҳайратда турар Қодирий,
Шаҳарнинг бу ажиб ҳуснига боқиб,
Гулзор кўчалардан ўтар, солланиб,
Моҳирўй Кумушлар бекларни ёқиб.

Баланд иморатлар турар гердайиб,
Кенг, равон йўлларнинг теграларида.
Хушсурат момою-боболарининг,
Яшариш кўринар чехраларида.

Кўркам Янги бозор, обод расталар,
Бағрига чорлайди деҳқонларини.
Сийлагиси келар турли неъматла,
Дарвозасин чертган меҳмонларини.

Кўрк кўшар шаҳарнинг ҳуснига яна,
Мактаб, коллежларнинг янги чиройи.
Битта шаҳар бўлса бўлар шунчалик,
Шунчалик бўлар-да, шаҳар киройи.

Улуғ Бурҳониддин алласин айтиб,
Увайсийга илҳом ато этган юрт.
Жўрахон, Маъмуржон ноалари-ю,
Юсуфжон ҳандаси кўкни тутган юрт.

Довруғин таратган хонатлас мисол,
Минг турфа ранг билан товланар шаҳар.
Эркалаб ораста райҳонларини,
Анҳорларга юзин ювади саҳар.

Марварид Марғилоним

Кексаю, ёшининг кўксида ғайрат,
Тўйга тўёнасин тутар муносиб.
Асли бу масканнинг бори истеъдод,
Санъаткор, ҳунарманд, дўппидўз, косиб.

Боқади қувониб Қодирий бобо,
«Ўткан кунлар»идан кечган шаҳарга.
Янги қиёфада, янги суратда,
Эски либосини ечган шаҳарга.

Кўкламнинг мусаффо ифори билан,
Борлиққа борлигин этар намоён.
2000 ёшининг қутлуғ тўйида,
Солланиб турибди азим Марғилон

Сайёра ХОЛДОРОВА

МАРҒИЛОН

Кўнглимга ифорин сочади боғлар,
Йигитлар кўксида юксалар тоғлар,
Истиқлол тухфаси бахтиёр чоғлар,
Тўйларинг муборак кўҳна Марғилон.
Аждодлар сиймосин ҳар дам этиб ёд,
Эзгу истакларин кўнгилда бунёд,
Шаҳрим тонгларингни қаршилаймиз шод,
Тўйларинг муборак кўҳна Марғилон.
Қаламим тўқади жилвакор назм,
Ҳаволарга тарқар бокира насим,
Шахонла юзлашган шаҳримсаназим,
Тўшаларинг муборак кўҳна Марғилон.

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

Иқболой МАМАЖОНОВА

МАРҒИЛОНИМ

Киндик қоним тўкилган тупроқ,
Она шаҳрим – азиз Марғилон.
Оппоқ кунда тилаклар оппоқ,
Увайсийнинг шаҳри Марғилон.

Марғилоний буюк сиймоси,
Чорлаб турар фан ва илмга.
Нодира-ю, Нурхон ибоси,
Зўр ғурурни солди дилимга,

Ўзгаллиги янада ошар,
Атласларинг кийганда қизлар.
Илҳомларим жўш уриб тошар,
Чакканга гул тақар ялпизлар.

Хурриятнинг нафаси ила
Бошимга тож бўлдинг жонажон.
Қутлуғ ёшинг муборак бўлсин,
Она шаҳрим – ўзал Марғилон.

МАРҒИЛОН

Тонг отиб уйғонар борлигинг,
Юксақда эзгулик нур сочар.
Майсалар ястанар бағрингда,
Ғунчалар оҳиста кўз очар.

Тинмайди шарқироқ сойларинг
Тоғлардан баланддир ғурури.
Кўкларга буй чўзар чинорлар
О, нафис боғларинг сурури.

Орзулар гуллайди кўксингда,
Булбуллар мавж урар хур бўстон.
Суюкли фарзандинг қалбида
Мангусан хур кўхна Марғилон.

ФАЙЗЛИ ЮРТ ОДАМЛАРИ

Марғилон дўпписининг чизикларидек кесишган икки йўл теграсида жойлашган кўҳна шаҳар – Марғилон шу доруломон кунларда 2000 йиллигини нишонлаш тадориғини кўрмоқда. Шаҳарда улкан қурилишлар бунёд этилмоқда, шаҳар гўзал қиёфа очмоқда. Бу ҳақда матбуот кўп ёзмоқда, ҳўп ёзмоқда.

Мен бутун марғилонликлар, таг-тутли марғилонликлар ҳақида сўз очмоқчиман. Уларни атроф-муҳит «шаҳарликлар» деб атайдилар. На Фарғона, на Қўқон аҳлига «шаҳарлик» тушунчаси бунчалар муносибдек туюлмади мен каби хаёлпарастлар дилида. Дарҳақиқат, марғилонликлар шаҳарликлар, шаҳарлик бўлганда ҳам аждодлари руҳи покини эъзозлаб, фақат марғилонга хос қадриятлар, урф-одатларини ҳали-ҳамон соф ва пок сақлаб келаётган ўзига хос ва мос бу кўҳна халқ авлодидир...

Келинг, гапни уларнинг ширинкаломлиғию ҳушмуомилалигидан бошлай қолайлик. Водийда «муомалани марғилонликдан ўрган» деган калом бежиз кезиб юрмайди. Магарким, шоиру фузалоларимиз таъриф берган «сўзи бол» рост бўлса, бу фақат марғилонликлар... Тўй-тўйчиқдаги, издиҳомлардаги муомала, чаққон хизмату мулозаматни кўрсангиз, минг беғам бўлинг «балли, отанга раҳмат» дея, албатта, кўнглингиздан ўтказасиз. Дилкашлар эса, бу тасаннони ҳар гал инкишоф этадилар.

Ўзидан улунғи, хешу акрабони улуғлаш борасига келсак, марғилонликларнинг «лар» махсус кўшимчалари бор: «дадамлар, бувамлар, укамлар... келдилар, кетдилар». Биронта уруғ-аймоқ, бирорта меҳмон, ҳатто суҳбатнинг йўқ иштирокчиси ҳам «лар» билан сийланмай қолмайди.

Асл марғилонликоқсуяк келади десам муболаға бўлмас. Рангги рўйи тоза, нигоҳлари андишали, кибрсиз, сочлари азал-азалдан калталаниб, бошида Марғилон дўппи, кўллар кўксида, кўришишга чоғланганда қимтини брок, камтарона кўл чўзганининг гувоҳи бўласиз. Аёлларининг эса, улуг шоирамиз таърифлагандек, кўп ҳолларда «юзларига парда тортиғлиқ»... Деганимизки, ифбат, одоб, андиша, вафою садоқат, тарихлар қатидан ўзбек аёли не яхши хислатларни эҳтиётлаб келаётган бўлса, барчаси мужассам марғилон аёлида. Улар марғилоннинг «оналари», асл марғилонликларнинг тутанмас булоғи, авлодлар яратувчи дилбандлари...

Аёллар умри асосан уйда кечади, десам яна муболаға қилган бўларман. Марғилоннинг эркаги остона тушунчасини эъзозлайди, хонадонни ёмон кўзлардан асрайди. Марғилонликларнинг эшитини очсангиз, аввало, кўзингиз эшикдан кейинги пардага тушади, оила дахлсиз, пок, иймон-эътиқодли бўлиши шарт. Бу деганимиз, албатта, аёллар «қамаб», чеклаб қўйилган деганимиз эмас. Ҳаётнинг турфа жабҳаларида уларнинг ўз ўрни бор. Фақат бозор-учарга аралашмайдилар. Бу юк ҳамиша эркаклар гарданида бўлган. Марғилон эркагига хос яна бир нарсаси, аجدодлардан мерос гап: «Уйга ҳеч қачон қуруқ кўл билан келма, ҳеч бўлмаса, ерда ётган чўпни кўтариб ол». Марғилон аёли қут баракани фақат эркагидан излаган, аммо унинг қўлига қараган эмас. Айниқса, дўппилар, ўша етти иқлимга донғи кетган дўппилар хонадонларда, аҳли аёллар томонидан тайёрланади.

Оиланинг тўкинлиги асосан эркаклар меҳнатидан эканини яхши билган марғилонлик аёллар ўта тежамкор, ўта эҳтиёткор. Андиша ила хўжайини кўзига ҳеч қачон тик боқмайдиган аёллар, ўчоққа, қозонга, омборга жуда тийрак боқадилар, қилни қирқ ёриб, бирни икки қиладилар.

Марғилон яқин атрофидан бўлганим учун, дадам ёшлигимданок Марғилонга, дўстлариникига бошлаб

келарди. Қишлоқда бир ғарам ўтин билан пишадиган ош бир сиқимгина, майда бўлакланган тахтачаларда зумда пишиб қолганини ўшанда кўрганман. Ўйинқароқ бўлгансан, дея шубҳа қилишга дарров уринманг. Бу ҳолнинг бир неча бор гувоҳи бўлганман. Марғилонликларнинг бир чимдим чойини ичганмисиз, бир сиқим гуручда ошини еганмисиз, ана ўшанда биласиз асл марғилонни. Хулоса шуки, марғилонликлар тежаб-тергаб яшайдилар, исрофгарчиликка асло йўл қўймайдилар.

Марғилонликларга хос яна бир хислатта тўхталмасликнинг иложи йўқ. Марғилонда «бировнинг ҳаққи» деган ақида бор, у ҳеч қачон бузилмайди. Ҳар бир марғилонлик учун бу муқаддас тушунча. Тарозудан уриш энг катта гуноҳ ҳисобланади. Ишонмасангиз, лаҳча гўшт торттириб кўринг, албатта, торозунинг гўшт турган палласи босиб туради. Ҳозирда айрим бозорларда нарсдан индамай-нетмай уриб қолинаётган пайтда, бу ҳам ажиб бир ҳол.

Бир куни, йўлда кўқонлик бир тижоратчи йигит билан гаплашиб қолдим. Қисқаси, Марғилон универсамидан анча-мунча нарсалар харид қилибди-да, бир ўрам колбасани унутиб қолдирибди. Анча вақтдан сўнг ёдига тушиб қайтиб борса, колбаса устида қоғозча турган, унга «кўқонлик оғайниники» деб ёзилган экан.

– Ака, деди у гапида давом этиб, – марғилонликлар жума намозга расталарда нарсаларини ташлаб кетаверар эканлар...

Бу – чин гап. Жума пешинда расталарни айлансангиз, мол эгаларини топмайсиз. Озиқ-овқат бўладими, бошқа нарсаларми, устига дока ёхуд сув қоғоз ёпадилар-да, қолдириб кетаверадилар. Марғилонликлар ана шундай, иймон-диёнатта ишонадилар.

Марғилоннинг йигити шўх, дадил, ўзига ишонган бўлади, кексаради-ю, шукронали доно мўйсафидга айланади. Дарҳақиқат, жуда-жуда нуроний қарийдилар. Забонларидан шукроналик тушмайди. Кекса бир

Марварид Марғилоним

танишим бор, ҳар гал сўзида бутунги кунга шукр қилади: «Қаранг-а, – дейди у шукр-шукр дея, – Марғилон дўппидекина шаҳар эди-я, барча тор-тор уйча, ҳовличаларда бижғиб яшарди, ҳўп мустақиллик бўлди-ю, оёқни узатиб яшайдиган замонлар келди-я. Шаҳар кундан-кунга кенгайиб боряпти. Шукр, шукр, шукр ...

Киндик қони тўкилган жойни, ватанини севишда ҳам уларга ҳаваси келади кишининг. Шу боис бўлса керак, «Қарғалар учса қарайлик Марғилоннинг йўлига», «Марғилон бораё дедим, боролмадим» каби соғинчли орзиқиш сатрлари дунёга келгандир.

Тақдир тақозоси билан 70-йиллар эди, Жиззахга бориб қолдим. Бозорга кирдим. Бир пайт қандайдир аёлни мен томон ошиқиб келаётганини кўриб қолдим. Мента талпинар экан, аллақачон кўзларидан оби дийда оқа бошлади. Ҳамма ҳайрон, у мента етиб келди-ю, кийимим барларидан ўпабошлади. «Дўппингдан-айланай, – деди у дўппили бошимни силаб, – вой, ўзимни Марғилоним а, қанчалар бўп кетти-я...»

Марғилонликлар юртини ана шундай севадилар, дегим келди, аммо уларни турғун деб бўлмайди. Ҳозир марғилонликларни юртимизнинг кўплаб ҳудудларида учратиш мумкин. Чунончи, тижоратчилик, ошпазлик, хуллас, касб-корлик жиҳатидан ҳам уларнинг олдига тушадиган халқ кам... Улар Марғилондан узоқдаликни ҳам қиёмига келтирадилар: аҳиллик шу даражадаки, биров-бировини ҳеч қачон бегона демайди.

Марғилон халқи ҳақида сўз очиб, ҳолимга яраша шахсий кузатишларимни ўртоқлашар эканман, икки минг йиллик тарих лавҳаларини тасаввур қилишга, Марғилоннинг улуғ ўтмишию алломалари, навқирон авлодлари ҳақида хулоса қилгим келди: улуғ халқ бу, улуғ... Икки минг йиллигинг муборак, кўҳна ва азиз Марғилоним!

ЧОР ҲУНАР ХАЛҚ БУ...

Марғилонликнинг дастурхонихечқачонкам бўлмайди, чунки «хунари бор хор бўлмас» дейди халқимиз. Муболаға бўлса ҳам айтиш лозимки, хунармандликдан ташқари барча кор Марғилонда иккинчи ёхуд ёрдамчи вазифа ҳисобланади. Марғилоннинг боласи хунар билан бирга катта бўлади. У, аввало, хунарни уйида, хонадонида ўрганади. Ҳолбуки, ҳар бир хонадон соҳиби ўзи хунарманд, алаҳхусус, ҳар бир хонадоннинг ўзи «университет», фарзандлар аввало ана шу университетда таълим оладилар, косиблик, ҳаёт учун зарур бўлган минг турли хунар сирларини худди шу илм маскани – оилада эгаллайдилар. Бу «олийгоҳ»ларга боболари асос солганлар, асраганлар, авайлаганлар. Ўша мустабид шўролар замонида косибчилигу хунармандчилик тақиқланган даврларда ҳам Марғилон яширин бўлса-да, «Ипак йўли» шаҳрилигини сақлаб келди, унга хиёнат қилмади, ота-бобоси удумларига содиқ қолди. Марғилонда биронта хунар тури йўқолиб кетгани йўқ. Бугун мустақиллик замонида Марғилон хунармандчилиги ўз эркига эришди, гуриллаб яшнаб кетди, хонадонларга қут-барака ёғилди.

Мен хунармандчилик соҳаларини ҳам, элга таниқли хунармандларни ҳам санамоқчи эмасман. Хунарли элга таъзим қилмоқчиман, холос. Биргина афсусим ҳам йўқ эмас: таассуфки, юқорида айтганимдек, минг турли касб-корлик, унинг сир-синоати, жавоҳирлар сандиғи – сўз бойлиги ҳақида илмий-оммабоп китоблар яратилмаётир.

Киши хунарманд ёхуд хунар соҳиби бўлиши мумкин, аммо уни эъзозлаш, ҳалол ижро этиш ҳамманинг ҳам қўлидан келавермайди. Бунинг учун алоҳида эътибор, жонфидолик, хунархонани пирхона деб билиш, буюртмачини эса ўта ҳурмат қилиш лозим бўлади. Йўқ, яна ҳалоллик керак, қўл учида иш тутиш гуноҳлигини билмоқ керак.

Марварид Марғилоним

Марғилонга буюртма берасизми, бирон иш қилдирасизми, кўнглингиз ҳамиша тўқ туради, хадик деган нарса бўлмайди, буюртмангизни олганингизда эса, албатта таскин топасиз. Шу боисданми, ҳозирда энг оммавий ҳунар автомобил таъмирчилиги асосан Марғилонда қарор топди. Чунки, ишонч бор, ишонч... Инсоф бор, инсоф... Бундан ортиқ яна не керак...

Марғилонлик ҳунаrmандлар билан суҳбатлашсангиз, бутун уларнинг боши осмонда. «Марғилон худо деб турган экан, мустақиллик ота-боболаримизнинг ҳамма ҳунарини қайтариб берди. Мана энди, 2000 йиллик устахоналаримизни тартибга солди. Мустақилликда вужудга келган устахонамиз қайта қурилди, гўзаллашди. Устахоналарни шаҳар режа-дастури асосида режали қуряпмиз. Ҳукумат ҳам қуряпти, биз ҳам қуряпмиз». Бу, мен эшитган, марғилонлик ҳунаrmандларнинг дил сўзлари...

Марғилонликлар чорҳунар келади. Айниқса, оилавий ҳунаrmандчиликда чорҳунарлик ривож топган. Будегани, иқтисод термини билан айтсақ, оилавий ҳунаrmандлар замонавий маркетингдан аллақачонлардан бери фойдаланиб келадилар. Шу боис ҳам уч-тўрт ҳунарни қиёмега етказиб алмашаверадилар.

Марғилонлик шоир Исмоил Маҳмуднинг ҳикоя қилишича, унинг Аҳмаджон исмли қўшниси бор. Улар оилавий ҳунаrmанд. Уч ўғил ота бошчилигида ҳунаrmандлик билан шуғулланадилар. «Икки минг йиллик ҳақида гап-сўз юриши билан, – дейди шоир, – косиб қўшним дурадгорликка ўтди. Ҳовлисига арра ўрнатди, шунақангги эшик-ром, қурилиш мосламаларини ясай бошладики, фабрикада ёхуд хорижда тайёрланган дейсиз».

– Ҳунар бу – риёзат чекишдир, – дейди қирқ беш ёшларни қоралаган чорҳунар оила бошлиғи Аҳмаджон.

Хаёл суриб кетаман. Ҳа... риёзат чекиб меҳнат қилсагина, нони ҳалолда ҳунаrmанднинг. Кўплаб саволларимга жавоб топаман: атласининг тозалиги

Марғилон шаҳрининг 2000 йиллигига

шундан; дўпписининг машҳурлиги шундан, оstonасининг тиллолиги шундан, қўшиғининг баравжлиги шундан; ширмонининг ширинлиги шундан... Санайверсам, адоғи йўқдек...

Марғилоннинг боласи риёзатда отасидан қолишмайди. Ёшлигиданоқ, юқорида айтганимиздек, оила «олийгоҳ»ини битиради. Турмушга қаттиқ бел боғлайди. Эрта туради, кеч ётади. Ҳали мактабда, ҳали бозорда, ҳали устахонада, умринг узок бўлгур болалар.

Хунарманд шаҳар экологик тоза ҳам бўлади. Қатор устахоналар, дўконлар, фабрика, заводлардек ажал ҳавосини пуркамайди. Бу ёгидан келсангиз, марғилонликларнинг асосий ҳаракатланиш воситаси – велосипед. Велосипеднинг юк жойи эса ҳеч қачон бўш бўлмайди: бир жуфтгина тахта кесими, ёхуд алланима, шундай.

– Ҳар бир хонадонда бир хунарбор-да, қўл қовуштириб ўтирилмайди, – дейди шаҳар хунармандлари уюшмаси раиси Наримон Шодиев. – Президентимизнинг касаначилик тўғрисидаги Қарори айни Марғилон учун чиқди-да, ҳозир у ҳам роса ривож топяпти.

Дарҳақиқат, қай бир хонадонга кирманг, бутунги истиқдол яратиб берган ишонч, оилага меҳр, даврга шукроналикнинг гувоҳи бўласиз.

2000 йиллик тантаналар яқинлашиб келар экан, хонадонингизда хунармандлик руҳи кезаверсин, азиз хунармандим, Марғилоним, дегимиз келади.

МУНДАРИЖА

Йўлдош СУЛАЙМОН. Марғилоннинг дилу жони.....	3
Марғилонлик дилраблар.....	4
Охунжон ҲАКИМОВ. Марғилон.....	5
Малика МИРЗО. Марғилонсой бўйларида.....	6
Марғилонлик гўзал хонимлар.....	7
Анвар ЮНУС. Увайсий ғазалига мухаммас.....	8
Исмоил МАҲМУД. Бурҳониддин Марғилоний даҳоси.....	9
Матлуба ДЕҲҚОН қизи. Марғилон.....	10
Мирзажон ИСЛОМОВ. Ватан тонги.....	12
Энаҳон СИДДИҚОВА. Фаҳрия (достон).....	14
Сайдали ОДИЛОВ. Қўқонда шеър битилса.....	33
Зухро АЛИЕВА. Марғилонимга келинг (қўшиқ).....	35
Муҳаббат ИБРОҲИМОВА. Муқаддас масканим (қасида)....	36
Омонжон ҲОШИМОВ. Марғилон дилбари.....	38
Абдували ОРТИҚОВ. Марғилон.....	39
Сиддиқ МҶМИН. Жаннатмакон Марғилон.....	40
Мўътабар ҒУЛОМОВА. Марғилоннинг қизлари.....	41
Нурхон СОЛИЕВА. Марғилон.....	42
Иномжон ТУРСУНОВ. Марғилон мадҳияси.....	43
Толиб НОСИР. «Соҳиби ҳидоя»	
Бурҳониддин Марғилоний.....	44
Аъзам НАЗИРИЙ. Марғилон шаънига.....	46
Ҳавасхон ШОКИРОВА. Фарғона гавҳари.....	47
НИГОҲИЙ. Марғилоним.....	49
Наргиза ОХУНОВА. Марғилон соғинчи.....	50
Нилуфар АБДУҒАНИЕВА.....	51
Шоирахон КАРИМОВА. Марғилон.....	52
Сайёра ХОЛДОРОВА. Марғилон.....	53
Иқболой МАМАЖОНОВА. Марғилоним.....	54
Сайёра ҚҶЧҚОРОВА. Марғилон.....	55
Тилаволди ЖҶРАЕВ. Файзли юрт одамлари.....	56
Чор ҳунар халқ бу... ..	60

Адабий-бадгий нашр

МАРВАРИД МАРҒИЛОНИМ

Тўшам

Муҳаррир: С. Ҳасанов
Тех. муҳаррир: С. Жўраев
Дизайнер: У. Жабборов
Мусаҳҳих: Т. Акбарова

Теришга берилди: 22.03.2007 й. Босишга рухсат
этилди: 3.04.2007 й. Нашриёт босма табағи – 4,0.
Шартли босма табағи – 4,5. Бичими 84x108 ^{1/16}
Адади 1000 дона. Буюртма № 25.
Баҳоси келишилган нарҳда.

«ФАРҒОНА» нашриёти.
150104, Фарғона шаҳри, Соҳибқирон Темур
номидаги кўча, 28.

«ФАРҒОНА» нашриётининг ижарадаги
«Қиргули-Полиграфчи» УК босмахонасида чоп этилди.
Фарғона шаҳри, Қиргули даҳаси, Фарғона кўчаси, 6.

3 330000 182015

126913

"ΦΑΡΦΟΝΑ"